

El dia de l'Ofici de Festa Major d'aquest any ja vaig parlar de que el proper 13 de setembre farà 50 anys que vaig estar ordenat sacerdot. Aquell dia feia un repàs de diferents passos que he donat a la meva vida i en donava gràcies a Déu.

Segurament molts de vosaltres aquell dia no hi éreu per tant torno a compartir amb vosaltres alguns passos de la meva vida. Per tant mig repeteixo en aquest escrit algunes coses que deia aquell dia i amb senzillesa comparteixo la meva vida de sacerdot amb vosaltres que llegiu aquest Full.

Des de l'any 1956 estudis al seminari de Vic i abans de l'ordenació experiències sacerdotals a un barri de Badalona i després també a Barcelona amb un mossèn del que tinc molt bon record tan d'ell com de la seva germana: era una casa oberta a tothom per tant gent de molt bon tracte, acollidors i senzills.

El 13 de setembre de 1970 el bisbe Masnou m'ordenà de capellà a Tavèrnoles, donat que sóc fill d'allà i el bisbe Masnou no va tenir inconvenient per fer-hi la celebració. Per tant és al meu poble de Tavèrnoles on he rebut

tots els grans sagraments com a cristià i sacerdot: Baptisme, Confirmació, Eucaristia i Ordenació sacerdotal.

Dos dies més tard ja anava al meu primer destí com a vicari: Calaf. Eren aquells anys de Moviments juvenils, colònies i campaments, uns anys de bon tracte amb el jovent, que tan ells com jo en tenim un bon record.

Cinc anys més tard, un meu bon amic capellà va decidir anar a Rwanda i jo un temps més tard m'hi vaig afegir.

Rwanda era la missió diocesana del bisbat de Vic. Hi havia allà tot una colla de capellans i religioses que ja feia temps que hi eren, per tant no era pas anar a un lloc totalment desconegut. Aprendre la llengua, pràctiques de pastoral per diferents parròquies (per cert vaig passar uns mesos amb en Joaquim Vallmajó empordanès que uns quinze anys més tard l'assassinarien per defensar la justícia en aquella guerra de la que tant se'n va parlar). Amb ell he après a estimar la verdadera justícia, ell va ser un home crític i valent

Sempre ho diré: com a capellà el lloc on he estat més bé és Rwanda. Era jove i tot es feia amb aquesta il·lusió i treball de jove. En tinc molt bon record d'aquells anys vivint amb gent senzilla, amb senzillesa i sense comoditats, em va fer bé.

Poc abans d'esclatar la guerra allà, a Rwanda, vaig decidir tornar cap aquí. Era l'any 1990 i tornava a Calaf de rector. Tot aquells jovent de 15 anys enrere ja eren pares i per tant ja coneixia molta gent.

Si alguna cosa he de dir de tots els llocs on he estat és que arreu i he trobat col·laboradors i col·laboradores per a totes les tasques i activitats de les parròquies.

Deu anys més a Calaf, i el 2001 cap a Sant Feliu de Codines, al Vallès Oriental, gent en general d'un tarannà ben diferent de la de la Segarra calafina o la de la Plana de Vic.

I el 2006 aquí a Manlleu, no era fàcil substituir Mn. Cinto, però gràcies a Déu tots els col·laboradors de la parròquia varen continuar i hem anat fent camí junt amb aquells que encara viuen i d'altres que s'hi han afegit després.

Però han passat 14 anys i Manlleu i les seves parròquies han canviat molt, més encara poden canviar després d'aquests temps de pandèmia. Els nuclis parroquials de gent compromesa encara hi són amb el repte d'anar fent vives

les comunitats parroquials amb aires nous que ens cal anar respirant. Com diu Jesús mateix: *El mestre de la Llei que s'ha fet deixeble del Regne es semblant a un cap de casa que treu del seu tresor coses noves i coses velles*. Saber ajudar a recordar quines són les nostres arrels cristianes que ens han portat a ser com som i saber llegir la Paraula de Déu amb els ulls d'avui, són coses noves i velles, són camins per anar dibuixant el futur que no serà pas com el que ja hem viscut els que som grans.

Però la Paraula de Déu com diu la carta als Hebreus *és viva i eficaç i és més penetrant que una espasa de dos talls*.

Per això 50 anys de sacerdoci m'han donat el poder conviure amb gent molt diferent, alguns més conservadors, altres més crítics, alguns més pietosos, altres més freds, però amb la intenció i la convicció de que tots fem un mateix camí, el camí de l'Evangelí. També conscient que en aquest nostre camí de l'Evangelí hi ha moltes persones que potser sense saber-ho o sense adonar-se'n també van fent el mateix camí amb nosaltres, hi ha en els nostres pobles i ciutats molta gent bona que es preocupa dels altres i aquest és el principal argument cristià..

I he arribat a aquests darrers mesos que per mi han sigut força feixucs, no per massa treball, sinó per fer humanament ben poca cosa, però amb tantes i llargues estones per pensar, per tant silenci, per tant pensar amb la gent que sofrien malaltia o bé que tenien algun malalt a casa, a l'hospital o a la residència, amb tot el personal sanitari que es veien desbordats per la situació que els tocava viure o amb la gent que potser es quedaria sense treball... Sembla que potser ja han passat aquells moments més dolents, però a molts ens han deixat petjada.

En tots aquests moments no ha faltat la pregària, ho he anat dient en els rituals d'exèquies que vaig celebrant aquests dies per gent que varen morir durant aquells tres mesos fatídics, a molts no els coneixia però en aquells moments estava amb ells. Per tant l'experiència del silenci forçat ha sigut dura. A més també ha estat en adonar-se de que estic en aquest estadi de la vida de ser persona de risc, que així se'ns anomena els que ja tenim una colla d'anys.

Aquell dia parlava d'alegries i d'algun contratemps aquí a Manlleu, però no és pas aquí que cal parlar-ne. Totes les nostres vides, prou que ho sabem, està plena de coses bones i d'altres que ens sembla que no ho són tant.

Per tant 50 anys és un bon moment per donar gràcies a Déu pel que ha sigut la meua vida. I ara amb la meua família i amb la gent i les comunitats cristianes de Manlleu, en dono gràcies a Déu.

Joan Serrabassa

SANTA MARIA

MISSES

Dilluns 14, a les 9: família Font Casas. **Dimarts 15**, a les 9: família Jaumira Sivila. **Dimecres 16**, a les 9: en acció de gràcies. **Dijous 17**, a les 9: Llorenç i Maria i fills. **Divendres 18**, a les 10: en acció de gràcies. **Dissabte 19**, a les 20: esposos Leandre Martínez i Carme Espinet. **Diumenge 20**, a les 10 i a les 12: Anna Maria Espinet; esposos Ricard i Camil.la i filla Cami; Enric i Miquela Oriol Serratosà; família Cirera Martínez; Rafael Gallardo Puelma.

CONSELL PARROQUIAL

Reunió el **dijous dia 17** a dos quarts de 9 del vespre. Començarem a parlar del nou curs.

ADORACIÓ NOCTURNA

El **dissabte dia 19** pregària davant el Santíssim després de la missa vespertina.

---

www.parroquiesmanlleu.net

GRÀCIA

MISSES

Dissabte 19, a les 19: Carme Pajerols (4rt. aniv.) **Diumenge 20**, a les 11: Miquel Areñas.

SANT PAU

MISSES

Dilluns 14, a les 19: donants. **Dimarts 15**, a les 19: Joan Comellas. **Dimecres 16**, a les 19. **Dijous 17**, a les 19: Antoni Soler Puigferrer. **Divendres 18**, a les 19. **Dissabte 19**, a les 18: Pilar Farrés; esposos José Romeo i Manuela Jiménez.. **Diumenge 20**, a les 10. .

EXÈQUIES

Rosa Pallàs Franquesa (76 anys)
C/ Rusiñol, 22.

Maria Carme Piella Jufre (92 anys)
Pssg. del Ter, 14.

Anna Maria Oliver Sansalvador
(62 anys) C/ del Pont, 2.

Clara Salvans Serra (80 anys) C/
Sant Ferran 12-14.